

[Krag.]

Mindretalsbeskyttelser, saa er saadanne Beskyttelser i en Etkammerordning i Virkeligheden ikke mulig at tilvejebringe, for der maa det altid være Flertallets Afgørelse, der bliver den endelige. Men det, som vi ved de Bestemmelser, vi her drøfter, har villet sikre, er en større Indflydelse for Vælgerne under Sagers Behandling og ved deres Afgørelse end den, der er givet dem simpelt hen ved at aflevere deres Stemme paa Valgdagen. Det er en Vælgerbeskyttelse og ikke en Mindretalsbeskyttelse, vi tilsigter.

Saa skal jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Steen, at det er meget beklageligt, at han ikke før nu har opdaget, at Venstre er villigt til at medvirke til en Grundlovsændring. Naar det ærede Medlem ikke ved det, ja, saa maa jeg undskylde hans Uvidenhed. Hvis han havde været Medlem af Kommissionen, vilde han have vidst fra det allerførste Kommissionsmøde, at Venstres Beredvillighed til at ændre paa den gældende Grundlov, som vi er os fuldt bevidst lider af Mangler, straks under Forhandlingen fik Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at jeg behøver ikke at interessere mig for, hvad der kan komme inden for Det konservative Folkeparti. Nej, det ved jeg godt, det er der saamænd tilstrækkelig mange ud over Landet, der interesserer sig for, saa om jeg gør det eller ikke gør det, har mindre at sige, deri har det ærede Medlem Ret. Men Begivenhederne viser alligevel, at det, der foregaar inden for Det konservative Folkeparti, har haft og kan faa Indflydelse paa mange af de Ting, vi her beskæftiger os med, og derfor kommer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til at undskylde, at vi hævder vor Ret til at interessere os for disse Sager.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Krags Svar er det vist nok for mig at fastslaa, at den 20. Januar stod Venstre enigt og fast, Repræsentanter og Organisationsledere, bag ved Tokammersystemet, forlangte dette Tokammersystem opretholdt, afviste Regeringens Forslag om Etkammersystem med Hensyn til, at man ønskede et Tokammersystem, og forlangte, at Basis for Forhandlingerne skulde være et Tokammersystem. Derefter skete der dette, at der kom til at foreligge et Forslag, som er et Tokammersystem, og

som indeholder to Kamre, og naar det ærede Medlem Hr. Krag smiler, er det nødvendigt for mig, som det var nødvendigt for mig i mit første Indlæg, at opfriske det ærede Medlems Erindring om, hvad Venstre selv sagde den 20. Januar i Kommissionen. Da sagde Venstre nemlig, da de skulde motivere deres Tokammersystem: Vi har bl. a. henvist til, at i Stater med Etkammersystem har man fundet det formaalstjenligt at dele Kammeret i to selvstændigt arbejdende Afdelinger; dette er f. Eks. Tilfældet i Island og i Norge. Nu er det gentagne Gange sagt, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det Lovforslag, som nu foreligger, har hentet sit Forbillede fra Norge og skulde altsaa være et Udtryk for noget, som Venstre dog efter sine egne Ord maatte staa sympatisk indstillet overfor. Men hvad sker der saa? Saa staar Venstre enigt og fast og samlet, Repræsentanter og Organisationer, om det Etkammersystem, som de den 20. Januar overhovedet ikke vilde have noget som helst at gøre med. Her er igennem det ærede Medlem Hr. Krags egen Fremstilling givet det tydeligste Billede af, hvordan Venstres virkelige Stilling har været under Forfatningssagen og til Forfatningssagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Krag sagde: Hvad skulde man med et Flertal, hvis man ikke skulde benytte det? Nej, det var det jeg paaviste skete i 1926, for 12 Aar siden, den 2. December, da det netop vendte om, fra de 75 Radikale og Socialdemokrater til 75 Konservative og Venstre. Det er meget kedeligt for det ærede Medlem Hr. Krag, at hans Erindring er saa daarlig, som den er; for det er fuldkommen forkert, hvad han sagde med Hensyn til Arbejdsløshedsloven. Ved den Ændring i Arbejdsløshedsloven, der skete i Juni—Juli 1927, stemte Socialdemokrater og Radikale imod baade her i Tinget og i det andet høje Ting. Det, det ærede Medlem huskede paa, var behagelige Erindringer lidt længere Tid tilbage, fra 1921, men det var altsaa fuldkommen forkert. Man benyttede sin Magt, og jeg har ikke sagt noget til, at man gjorde det, for det var fuldkommen klart, at saadan som den Valgkamp var foregaaet dengang, maatte man benytte sin Magt, thi man havde ført sin Valgkamp paa de og de Spørgsmaal. Jeg er ikke uenig